

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Adolescentum aliquot sub ipso elogia; vt Thomae Pen. n. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

atrio qua itur ad triclinium quæ pluribus annis prostare voluit, vt in oculis ipsis perpetuo essent & non in cogitatione sola amplissimæ laudes tantæ tamque potentis Patronæ: Testis Sodalitas ab illo instituta & certis munica legibus, quò literarijs exercitationibus ac pietatis officijs mutuò respondentibus, ab eruditione ad pietatem gradus fieret, & partam pietas eruditionem illustraret. " Dispar enim est, inquit, Scopus horum Iuuenum qui in hac familia, & externorum qui alibi educantur: Illi siquidem dignitates tum Ecclesiasticas, tum ciuiles sèpenumero cogitant, vt illustribus parentum familijs splendorem addant, aut si obscuriores sunt, ad famam emergant: Hi vero adolescentes quantumcumque illustribus parentibus oriundi Conuersationem Angliae pro suo gradu potissimum spectant: Hoc enim fine hue eos destinant parentes & amici, primò vt vbi adeò ab hæreticis concutitur Catholica Religio & vitæ probitas, filij postliminio domum reuersi stent fortes in fide, & firmi in integritate vitæ: deinde vt inter tot falla in Anglia dogmata, quâ eundum est & ipsi videant, & alijs viâ commonstrent, id est, pietatem & scientiam sibi proponant: Qui enim in Anglia inter hæreticos præsumeret sine insigni pietate viuere, periculose omnino viueret; nec tamen sufficit nuda pietas, nisi pietatem comitentur & stipent optimi mores; neque verò illa duo sufficient, nisi vtrumque fulciat accuratissima cognitio doctrinæ Christianæ.) Hæc etiam moriens commendauit, dum conuocatos Adolescentes alloquens, multa de suo erga Anglos & Angliam affectu, multa de diligenti regularum custodia prolocutus finem ferre dicendi, & viuendi fecit. Inter sacrolancta Mysteria, pronuntiatâ pientissimè communiformula Confessionis, voluit per interpretem qui deficientis verba ad omnium aures deferret, ab omnibus veniam petere, si quem verbo, opere, vel conuersatione offendisset, quod, inquietabat, "malo animo factum non est, & Confessionem generalem quam pótui exactissimam patri spirituali iam feci) tum ad Christie figiem conuersus" Domine, inquietabat, non reculabam labore, sed postquam diuinæ Majestati tuæ ita viulum est, suscipe hunc inutilem, & indignissimum feruum tuum.) Paucis post horis expiato sacris ritibus animo, munitoq[ue] ad certamen extrellum Sacramento vñctionis, ac repetitis magno cum pietatis lensu ex formula Religiosis votis, pie placideque clausit diem, postridie Sancti Chryostomi cuius viuens aureum os habuerat in pretio. Vixerat annos vnum & sexaginta, in Societate quadraginta & vnum, in Coadiutoris formati gradu viginti quinque, cuius memoria in benedictione est, vt cui Anglia non illotum tantummodò quibus rexit annorum fructum debeat, sed etiam posteriorum, quibus ad ipsius præceptorum normam adolescentes formati sunt, & etiam nunc formantur. Quorum Adolescentum aliquos si hoc loco commemorauerero gratum facturus videorum Schondoncbo in suis parentando, tum Collegij disciplinam exemplis potius quam verbis effendo.

XXVII. Iure merito Psaltes iubet Deo laudem dari in Israël
Hhh 2 quoniam,

1617. quoniam magnificencia eius & virtus in nubibus: neque enim infra Cœ.
P. 67.35. los mens hominum capit quantâ cum varietate salus æterna dispensetur.
Adeleſce-
tum Laus.
Thomas.
Pen.

Hic de quo narraturis lumen iuuenis quid doceret Catholica Religio ignarus, in Gallias transmisit ut artem addisceret arma tractandi. Boloniae in Picardia dum subfisiit utitur familiariter sculptore Catholico qui ut fidem tueretur domo sua relictâ transfugerat; multis inter se, ut sit, de Religione controueluntur. Catholicus non ferens blasphemias quæ à præteruido aduersario effutiebantur prouocat Audomaropolum, quo ad vicinum Patcha se expiaturus cogitabat: Iungit se non illibenter Adeleſcens comitem: venitur ad Seminarium; paucorum dierum tractatione exprimitur consensu in Catholicam; neque hic stetit diuina miseratio: Cum ad militiam redijſset, literarum studia, confortum eorum quos viderat Adeleſcentum, horumque desiderium tam pertinaciter inhætere animo ut nullam quietem caperet vñquedum inter Seminarij Alumnos censeretur: Reuertitur igitur multiplici & sumptuosa ſupelleſtili instruētus, fuluam ponit & elegantem Cælariem in humeros defluam, annulum ex auro gemmâ fulgentem detractum auri Christo offert in Venerabili, fratris literas contemnait magna promittentis si fidem deferat. Prædicabilis ardor si potuſſet esse diuturnus: ipsa quâ inflammabatur ſtudendi cupiditas & orandi, vitales ſpiritus abſumens tabem accelerat; ad quam auertendam natuuo redditur aeri, inter hæreticos affines ingenti accep-
tus ad gratulatione, attamen nihil etiam tunc ostendit ad ſpem auerſionis à Catholicis; ſed ſpe illa præterea euaneſcente quæ ad valetudinem confirmandam ex natali ſolo incerta fuerat, maluit Audomari, tanquam in portu, pone-
re animam, quam inter incerta patrij ſoli allectamenta fluctuare: Itaq; ſpecie aquarum Spadanarū potandarum valeſicens ſuis, Dorobetnio Caletum, Ca-
leto Audomarum vno die tenuit, & "iſthic, inquit, viuere, hic mori deſide-
ro.) Et quidem morti vicinior quam expectationi viuendi, ut lecurior maiori-
que cum ſolatio migraret optauit Societatem; Sribitur ad Oliverium Ma-
narum Visitatorem, dum expectatur reſponſum ultimis Sacramentis muni-
to dies ſuperuenit quo præsto eſſe debebant, at nullæ comparent literæ; an-
xium inter vitæ mortisque metas iuuenem Rector Schondoncus, non minus
quam æger ſolicitus, ut conſirmaret, magnanimâ voce atque his verbis alloqui-
tur "Quandoquidem, fili, Societatem cupis ingredi, ab Obedientia tibi in-
choandum eſt, que potiſſimum apud Nos exerceri ſoleat; Mando tibi in vir-
tute Sanctæ Obedientiæ, nè prius ē vita diſcedas quam literæ Patris Viſi-
tatoris affrantur.) Ille alacer addixit pro ſua parte obedire. Suas interim
cum piaueňſſet Viſitator literas, & verbo conſirmasset (quam ſcripto con-
ceſſerat) admissionem, allato quidem nuncio lætus, ac votis ex formula rite
pronuntiatis erectus præſtolatur finem, at mori non potuit donec literæ ipſæ
que expeſtabantur peruenirent; illis redditis, Rector "Iam, inquit, fili,
ego te præcepti obedientiæ vinculo libero, & Dei voluntati permitto.) Is ex-
eſculatis literis, & benedictione percepta, piam animam reddidit Creatori.

Rarum
ob-dien-
tiae docu-
mentum.

XXVIII.